

преданието за любовта на първата селска хубавица към мечкаря. Тая повест е мозаика от редки ценности на българската душа. „Блуждаещи огньове“ смело може да се посочи като новост в нашата литература. Представени са две поколения — едното с святи традиции и здрав реализъм и другото — с нови идеи и стремление да бжде превъзможнато всичко старо. Г-н Кирилов ни рисува с вѣрен художнически усет борбата на старото с новото и крушението в душата на младото, което не може да диша без идеите си, но действителността му сочи, че те са само призраци, които отлитат...

Речта на Ив. Кирилов е плавна, чиста звучна. Мирогледът му е спокоен, установен. Мощта на художника — поет — безспорна.

Авторът е подбрал за първия си том творения с битово-фолклорен характер. Изнесено е нашето старо село с своя кристално чист живот с чудно строен език и с затаяни радости, които хвърлят върху миналото романтичен блѣсъкъ.

Нека тия няколко наши думи бждат само едно насочване на читателя, да потърси тая много добре издадена книга. Въ нея ще намери наслада за сърцето и ободрение на своя дух, жаден за красота.

Сподвижник и приятел на П. Ю. Тодоров, той съ не по-малко усърдие и вещина разработва народната приказка. Съ пълни шепи, той черпи от народните умотворения сюжети и идеи и ето, той вече почва да издава пълно събрание на своите съчинения. Неговото редакторство ще бждат едно ценно четиво, за читателя, който обича българската книга и желае да има една ясна представа за творчеството на г. Кирилов. Скромен по природа, но трудолюбив, г. Кирилов ще даде своя ценен принос за родната книжнина.

Ако се сжди по първия том, който грижливата ръка на автора е подредила, ще имаме приятната изненада да четем и др. томовете, които заслужава да ги имат всички читалища, особено училищата, където г. Кирилов е любим автор на учениците. Ние